

отъ много веки време съществуватъ такива къщи за мъртвы-те тѣла, подъ име „къщи за къдни-те“. Това название не е прилично, за това, защото на много мѣста въ Россіа съ това име са наричатъ когодѣлны-те (къщи за сиромаси, стари хора, сапати, сирачета и болни), прилично къше, мысла, да са даде на тѣа къщиа название упокойны домове (за урахатаване къщиа).

И тѣй ный сме длжны безъ забаване да пристѣпимъ за направане-то на такива къщи за урахатаванене-то или сживяване-то на мнимомрѣли-те, като да не забвнемъ въ толкова полезна и несвходима работа отъ западна-та Европа и отъ восточни-те сосѣди (комшии) Сибирски-те наши соотечественици.

А най за лесно направане на тѣа къщиа, въ други-те царства сж прѣти слѣдѣющы-те правила: упокойни-те къщиа, трѣбова да са праватъ на свѣхо, и ако е възможно, на високо мѣсто, скело или близо при гробища-та трѣбова да иматъ нѣколко одаи за помистането (тѣргане-те) въ тѣхъ всако тѣло отдѣлно (башка) отъ други-те. Тѣа одаи трѣбова да сж твърдѣ высеки свѣтливи и лесно да можатъ да са прѣвѣтрюватъ, да са освѣщаватъ (съ свѣщи и кандила) нощѣа, и да са отоплюватъ (съ секи) зимно време и кога е студено; въ среда-та на къща-та трѣбова да са направи одаа за вардаци-те (шо ще вардатъ умрѣли-те), кои-то недѣлно гледатъ за умрѣли-те, на кои-то най-малко-то мърдане кога сживѣатъ дава са извѣстѣе съ званица или вѣдилника, гайтанчета-та, кои-то са вѣрзватъ по прѣсти-те на рѣцѣ-те и крава-та на умрѣли-те и са прѣвождатъ въ единъ гайтанъ въ служителска-та одаа и са вѣрзватъ за званица подъ номера на кревета. Въ дрѣ-